

at kunne betegne mig som en af de forgubende Elskere, der overse alle mindre gode Egenstaber hos den Elskede af pure, bare Kjærlighedsforblindelse, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager overdentlig meget feil. Men man skal efter min Mening være varsom med i vore Dage altfor kvist at ville gjøre Indrømmelser overfor dem, som ville nedfætte vort Folks Egenstaber, de gode til det mindst Mulige, og have de flette til det mest Mulige for derigjennem at finde en politisk Løstestang for deres egen meget store Vigtighed og Betydning. Derfor har jeg i mit tidligere Foredrag gjort mig Umage for at værgte vort Folk mod den omtalte og, som det forekommer mig, uretfærdig fremsatte Beskyldning. — Naar det ærede Medlem endelig var saa overordentlig glad ved i en Liter at have fundet et Kilogram, saa tror jeg, at han kunde være lige saa glad ved den gamle, danske Pot. Jeg ser ikke, hvad forskrækkeligt Mart der er ved i en Liter altkurat at have et Kilogram; det gjælder jo kun om Vand; thi saa snart man tager et andet Stof; — (Munterhed) det er en sand Fornøjelse at se, hvor munter man er —, saa er den Glæde borte. Det kan da ikke gjælde for alle mulige flydende Stoffer. — Jeg skal, idet jeg nu staar paa det Standpunkt, at jeg agter at stemme mod Sagens Overgang til anden Behandling, sige, at dette for mig ikke betyder, at jeg ønsker Sagen endelig og for alle Tider henlagt. Jeg maa oprigtig talt tilstaa, at jeg i den Henseende ikke forstaaer det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Holstein), som vil stemme for et Udvalg for derigjennem at faae Sagen endelig begravet. (Holstein: For et vist Antal Aar!). Naar jeg stemmer mod Sagens Overgang til anden Behandling, saa er det, fordi jeg mener — og det har jeg udtalt fra Først af — at denne Sag paa sit nuværende Standpunkt er utilstrækkelig forberedt. Jeg venter derfor ganske vist, at Sagen senere vil reise sig, naar den er tilstrækkelig forberedt. Det forekommer mig, at denne Stilling er aldeles klar og tydelig (Modsigelse). Jeg har netop sagt, hvorfor jeg er imod den; det er, fordi den fra ingen Side er saaledes forberedt, at vi her med nogenomhelst Nytte kunne arbejde paa den.

D. Christensen: Der er talt saa meget om, at denne Sag ikke var tilstrækkelig forberedt, men dette tror jeg dog virkelig, at man til en vis Grad kan tilbagevise. Jeg mener, at denne Sag nu er bleven saa tilfulde beredt til Døden, som tænkes kan, og naar jeg anser dette for at være Tilfældet, saa anser jeg det ogsaa for rigtigt, at den faar en hæderlig Begravelse. Dette faar den imidlertid ikke, naar vi gaa hen og negte dens Overgang til anden Behandling, men derimod, naar vi henvise den til et Udvalg. Hvis den da er beredt til Døden, vil den faae den i Udvalget, men hvis det derimod viser sig, at den ikke er

det, saa vil den leve op igjen. Men lad se, hvad der vil, jeg er blandt dem, der ville stemme for Overgangen til anden Behandling og eventuelt for Nedsettelsen af et Udvalg.

Madsen: Den ærede sidste Læser sagde, at dette Forslag var blevet saaledes behandlet, at det var fuldstændig beredt til Døden; men, naar dette var hans Mening, synes jeg, at det er Synd, at han vil seigpine det. Jeg vilde finde det bedre, at det døde strax, og at det ikke skulde have saa lang en Pine at gaa igjennem, inden det døde. — Siden jeg forrige Gang havde Ordet, have vi hørt mange lærerige Foredrag; men intet af disse har været i Stand til at overbevise mig om, at det vilde være rigtigt at lade dette Lovforslag blive til Lov. Jeg tror endnu, hvad jeg før udtalte, at det vilde berede Befolkningen mange Vanskeligheder. Derfor man kunde gaa ud fra, at Befolkningen i det Hele var saa lærd som de ærede Lædere, der have udtalt sig med saa megen Lærdom, saa var det ganske vist muligt, at det vilde være let for Befolkningen at sætte sig ind i Sagen og at slippe godt derfra; men vi maa jo gaa ud fra, hvad vi Alle vide, nemlig at Befolkningen i den Henseende staar langt tilbage, og det vilde af denne Grund blive meget vanskeligt for den at rette sig efter Loven, ja maaste i den Grad vanskeligt, at det vilde blive umuligt for den at holde sig den efterrettelig i enhver Henseende. — Da jeg sluttede mit sidste Foredrag, udtalte jeg, at jeg ikke vilde sige Noget om, hvorledes jeg agtede at stemme; men jeg har nu hørt saa mange Foredrag og er derved bleven bestyrket i at ville stemme imod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

D. Christensen: Jeg skal kun kortelig bemærke, at det er meget langt fra, at det har været min Mening, at jeg vilde seigpine Lovforslaget; men jeg mener, at det ikke er heldigt at gaa hen i Tøjselen og kvæle en Ting, som har Livskraft. Jeg holder mig overbevist om, at hvis dette Lovforslag virkelig har Livskraft, vil det nok leve op igjen i Udvalget; hvis derimod det Modsatte er Tilfældet, hvis det ikke har Livskraft, saa lad det dø, saa er det ikke bedre værd. Jeg mener derfor, at det er fuldkommen rigtigt, at det faar Lov til at gaa denne Skærsild igjennem, thi saa vil det vise sig, om der er Frø i det, eller om det er Koner Afkommen.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingene sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning og

vedtoges med 46 Stemmer imod 22.